

CARTA OBERTA DIRIGIDA A L'ALCALDE DE BEGUR I AL CONSELLER DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Begur, 29 de març de 2019

Benvolgut Senyor Loureiro (Alcalde de Begur),

Benvolgut Senyor Calvet (Conseller de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya),

Vostès i nosaltres no ens hauríem d'haver conegut en circumstàncies com aquestes. Però ho hem fet i no s'imaginem quant ho sentim, perquè la causa és el seu posicionament connivent amb la destrucció del nostre territori, un territori que vostès asseguren estimar, però que no demostren fer-ho. No obstant això, atès que més injust que l'engany és la falsa acusació, els volem demostrar en aquesta carta oberta el que diem, tant a vostès com a qualsevol que vulgui llegir-la.

En primer lloc, volem destacar que el lamentable augment de l'activitat constructora depredadora a la Costa Brava dels darrers tres anys és fàcilment demostrable. En aquest període de temps, l'activitat immobiliària s'ha incrementat exponencialment, especialment a Begur, amb la presentació de Projectes de gestió urbanística per a la transformació de sòls d'alt valor ecològic i paisatgístic i de sol·licituds de llicències, per part de promotors, molts dels quals procedents de fons d'inversió estrangers. Cap d'aquestes actuacions immobiliàries té per finalitat la satisfacció, ni directa ni indirecta, d'un interès públic comú, sinó que totes elles estan exclusivament abocades a la satisfacció de l'interès privat d'uns pocs que, majoritàriament, després de construir en grans extensions de sòl verge, marxaran sense importar-los les repercussions ambientals i socials de les seves obres.

En segon terme, els volem indicar que també és un fet fàcilment demostrable que l'increment exponencial de l'activitat immobiliària ha anat acompanyada d'una activitat urbanística d'igual proporció per part dels Ajuntaments (especialment del de Begur), i per part, també, de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, administracions públiques, ambdues, encarregades per mandat legal de vetllar per un urbanisme sostenible, sense cap excepció possible. Sense la seva cooperació necessària, avui el nostre territori no estaria amenaçat i nosaltres no estaríem escrivint aquesta carta.

En efecte, l'Ajuntament de Begur ha tingut en aquesta legislatura una prolífica activitat urbanística que ha permès que els promotors hagin anat consolidant pretensions immobiliàries prohibides per insostenibles en els sòls més controvertits. Sòls situats tots ells en pendents superiors al 20%, en els quals la Llei, amb independència de quina sigui la classificació urbanística dels terrenys, prohibeix construir res. Amb la seva actuació

proactiva, l'Ajuntament de Begur ha reforçat la posició indefensible d'aquests promotors i inversament, ha afeblit i ha impossibilitat la protecció que requerien els sòls amenaçats.

Així, respecte a la "Pedrera de S'Antiga", en data 20 de febrer de 2018, la Junta de Govern de Begur va aprovar definitivament el Projecte de reparcel·lació per la transformació de la pedrera NO restaurada en un complex immobiliari. La construcció en aquesta pedrera, situada en la franja dels 500 metres del domini públic marítim terrestre i que a més es superposa amb espais d'especial protecció de la Xarxa Natura 2000 i el PEIN Muntanyes de Begur, s'està portant a terme per l'associació d'un conegut promotor i constructor de la zona (fill d'un exalcalde de Begur) amb un fons d'inversió estranger. Per a poder aconseguir-ho, l'Ajuntament va haver de requalificar els terrenys, i tramitar simultàniament una Modificació del POUM que permetés un accés rodat que aquest àmbit no tenia i sense el qual ni el Projecte de reparcel·lació ni el d'urbanització mai s'haguessin pogut aprovar, doncs la Llei d'Urbanisme no ho permet. La Comissió d'Urbanisme de Girona va aprovar aquesta Modificació sense, ni tan sols plantejat-se que estava premiant la falta de restauració d'una pedrera en un entorn d'alt valor ambiental i paisatgístic, i multiplicant el valor patrimonial d'aquest sòl en benefici exclusiu del seu propietari, facilitant així la conversió d'aquest espai en un sòl urbanitzable del màxim interès lucratiu.

En data 6 de març de 2018, l'Ajuntament va atorgar les llicències d'obres a la Pedrera de s'Antiga, tot i que no les podia atorgar doncs encara no s'havia aprovat el Projecte d'Urbanització que, finalment, el Consistori va aprovar el dia 10 de desembre de 2018 següent. Cal constatar que aquesta aprovació va ser atorgada pocs dies després que el Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat anunciés als alcaldes, el 16 de novembre de 2018, una moratòria imminent a primera línia de la Costa Brava. Un aspecte que va accelerar les gestions per part de l'Ajuntament de Begur per urbanitzar aquesta zona (i possiblement també altres zones del municipi).

Respecte a la Cala d'Aiguafreda, l'activitat urbanística de l'Ajuntament de Begur en l'última legislatura ha estat també intensa per a facilitar que la família propietària de la majoria dels terrenys pogués consolidar les seves expectatives de negoci, en aquest cas, des del principi del mandat. Així, el mes de gener de 2016, l'Ajuntament va començar a aplanar-li el camí, aprovant un Avanç de Modificació del POUM que preveu compartimentar en diversos subpolígons l'únic Polígon d'Actuació P-14 d'Aiguafreda en el qual es preveu edificar més de 250 finques. Aquesta compartimentació és la condició necessària per a l'edificació, doncs sense ella resulta, en la pràctica, impossible construir-hi a causa de la falta d'acord dels propietaris en un únic àmbit tan gran.

La Comissió d'Urbanisme va informar favorablement aquesta Modificació, en data 25 de juliol de 2016, i, en data 29 de maig de 2018, el Ple de l'Ajuntament la va aprovar inicialment. Totes dues administracions col·laboren unides, fomentant activament la implantació en el territori d'un model d'ordenació pre-constitucional grollerament insostenible i prohibit en el nostre ordenament des de l'any 2002, i ambdues cooperen per a consolidar-lo avui a Begur, mes de 60 anys després, en contra de la Llei i del sentit comú.

Quant a la promoció anomenada “Jardins de Sa Riera Living”, l'Ajuntament, amb la seva activa actuació urbanística en aquest legislatura, també ha cooperat necessàriament amb el fons d'inversió immobiliari estranger que el promou i que persegueix la construcció de 52 habitatges en uns terrenys amb pendents molt superiors al 20% i que alhora presenten un elevat valor paisatgístic, ambiental i social. Cal remarcar, a més, que segons el setmanari [El Triangle](#), l'empresa suïssa que promou els “Jardins de Sa Riera” té les arrels a Andorra i podria estar vinculada al cas del 3%.

Aspectes que no han impedit que, en data 20 de febrer de 2018, la Junta de Govern de l'Ajuntament aprovés el Projecte d'urbanització dels terrenys i, només 12 dies després atorgués la llicència per a la construcció d'aquest complex immobiliari urbanísticament insostenible i èticament reprobable.

Però aquests no són els únics projectes urbanístics insostenibles que fan perillar greument el futur de la vila. Les petites cales de *Sa Riera*, *Sa Tuna*, *Aiguablava* i *Fornells* (totes elles classificades actualment com a sòl urbà), han experimentat en les últimes dècades un creixement urbanístic continuat de segones residències, modificant de manera crítica l'entorn natural i el paisatge característic de la zona. Una explosió que continua molt latent a hores d'ara, doncs actualment es podrien arribar a desenvolupar fins a 6 nous hotels i més de 1.000 habitatges en aquesta petita vila de la Costa Brava.

Tot l'exposat en aquesta carta oberta és fàcilment demostrable, i si no es posa fre immediat a l'amenaça real que comporta l'especulació urbanística, patirem la pèrdua irreversible d'hectàrees de sòl costaner amb un valor paisatgístic i ambiental incalculable que, des de fa més d'un segle, significats exponents de la nostra cultura han difós i han protegit, dedicant milers d'hores de la seva vida a contemplar-los per a enquadrar, emmarcar i dansar amb les obres d'art que els van inspirar. Aquests paisatges i les obres que resulten de la seva admiració són avui part indisponible del nostre patrimoni i, per a molts de nosaltres, de la nostra pròpia vida. Josep Pla, Carmen Amaya, Ernest Descals o Joan Vinyoli han passat a la història com a defensors d'aquesta costa i d'aquest territori, la història que van descriure és també la nostra i la de vostès. Ningú té dret destruir-la en benefici propi, ni en qualitat d'autor ni en qualitat de cooperador necessari.

Finalment, els diem, que l'engany no només requereix paraules. També es demostra quan els actes evidencien exactament el contrari del que predica. Sr. Loureiro, encara ressona la pregunta que va formular el passat mes de febrer en el Casino de Begur, en una al·locució televisada en la qual vostè ens va interpel·lar sobre com parar la voràgine edificatòria a Begur. La resposta és molt elemental: no aprovant en una única legislatura (la seva) més de 4 Projectes d'Urbanització i de reparcel·lació que emparen models urbanístics insostenibles, ni tampoc promovent fins a 2 Modificacions de planejament general que estan fomentats en contra de la Llei. Però l'engany sorgeix, igualment, quan algú afirma el contrari del que la realitat demostra.

Sr. Calvet, no es pot afirmar que no li és possible parar projectes en execució perquè aquesta no és una competència de la Generalitat. Vostè sap, millor que ningú, que la Generalitat, en exercici de les seves competències urbanístiques legalment atribuïdes, ha bloquejat

Projectes constructors emparats en llicències municipals atorgades sobre sòl urbà, i ho ha fet no fa gaire, tant en el nucli de Pedra, en el municipi de Bellver de Cerdanya, com en l'àmbit de Torre Negra a Sant Cugat. Davant la sospita d'atorgament de llicències en contra de la Llei (perquè emparen l'edificació en pendents superiors al 20% i implanten models d'ordenació clarament NO sostenibles) qualsevol persona, i més encara la mateixa Generalitat de Catalunya, pot instar la seva revisió d'ofici, perquè l'empara la Llei de Procediment Administratiu i perquè ho exigeix la Llei d'Urbanisme.

Sr. Calvet i Sr Loureiro, cadascú decideix com passar a la història. Molts dels artistes que van elevar aquesta part de la costa Brava a categoria d'obra d'art així ho van fer i van triar bé. També ho van fer uns altres, però en sentit contrari, com el Sr. Manuel Fraga Iribarne, que fa 50 anys, el dia 5 de juliol de 1969, quan va inaugurar la Delegació Provincial d'Informació i Turisme de Girona va defensar el mateix model de turisme que avui estan defenent, tant l'Ajuntament de Begur, com la Generalitat de Catalunya: promovent l'explotació de la Costa Brava basant-se en la cerca d'inversions immobiliàries (la majoria estrangeres), com a mecanisme de dinamització de l'activitat turística i econòmica, sobrepassant els límits dels ecosistemes i la capacitat de càrrega del territori, i sense la previsió de cap mesura de contenció als abusos que el model proposat provoca. Aquest model és el que el Sr. Fraga defensava dient el següent:

“Quería hacer constar, que el turismo se trata de una actividad joven nacida paralelamente a las necesidades del Estado, para atender a cuanto entraña evolución y cambios sociales de esta época en que nos ha tocado vivir, en la que el trabajo por equipo busca el intento de esta finalidad que se logra trabajando hacia afuera, buscando y captando en el exterior las necesidades y formas de convivencia, que permitan luego efectuar los estudios en busca de soluciones adecuadas. Si ello es siempre necesario, hay que resaltarlo principalmente en esta provincia de Gerona, que reúne en si el mejor conjunto turístico de esta Costa Brava privilegiada”.

Sr. Calvet i Sr. Loureiro, avui els volem recomanar que llegeixin “Les 5 Histories de Mar” de Josep Pla i els poemes de “Tot és ara i res” de Joan Vinyoli, que contemplin les pintures dels paisatges de Begur d'Ernest Descals i que admirin en la pel·lícula “Los Tarantos” la força de la dansa flamenca que “Mas Pinc” va inspirar a Carmen Amaya, per a que es replantegin la seva decisió de passar a la història com els que van cooperar necessàriament a destruir la identitat de la seva font d'inspiració.

Atentament,

Plataforma SOS Aiguafreda – Salvem la Costa de Begur

Web: www.salvemaiguafreda.com

Xarxes socials: [@SOSAiguafreda](https://www.instagram.com/SOSAiguafreda)